



ZEECULENTA

20e jaargang 2011



Afdelingsnieuws van de afdeling Zeeland van de Nederlands-Belgische Vereniging van liefhebbers van cactussen en andere vetplanten, "SUCCULENTA".

WWW.ZEECULENTA.NL



info: post@zeeculenta.nl

Bij Intratuin komen je ideeën tot bloei.



**Koudekerke
Galgeweg 5
Tel: 0118-551623**

COLOFON

"**Zeeculenta**" is het afdelingsnieuws van de afdeling Zeeland van de Nederlands-Belgische Vereniging van liefhebbers van cactussen en andere vetplanten, SUCCULENTA.

Opgericht 12 maart 1968.

De afdeling Zeeland komt maandelijks bijeen op de laatste vrijdag van de maand (met uitzondering van de maanden juli en december).

Plaats : De Stenge, Heinkenszand.

Aanvang : 20.00 uur.

De afdelingscontributie bedraagt € 12,-- per jaar.

Gironummer 2645478 t.n.v. Succulenta Zeeland te Middelburg.

BESTUUR:

Piet van de Vrede	voorzitter
Sandra van Offenbeek	secretaris
Ria Uytdeuilligen	penningmeester
Kees de Bonte	bestuurslid
Bea van IJzendoorn	PR-functionaris

Secretariaat:

Sandra van Offenbeek
Schoolstraat 26
4417 AB Hansweert

Tel.: 0113-383290

e-mail: cactus.sandra@zeelandnet.nl

REDACTIE:

Tonnie de Rijke	hoofredacteur
Piet van de Vrede	redactielid
Bertus Spee	redactielid

Redactie:

Tonnie de Rijke
Noordweg 444
4333 KL MIDDELBURG

Tel.: 0118-615047

e-mail: thonderi@hetnet.nl

Drukwerk : Offsetdrukkerij GetokA v.o.f., Kapelle.

TE KOOP: cactusmeststof, bims, etiketten, watervaste pennen en andere benodigdheden voor onze hobby. Belangstellenden kunnen contact opnemen met Han Mesu (0118-615702).



*Bestuur en redactie wensen alle
leden en hun dierbaren prettige
Kerstdagen en een voorspoedig
2012.*

Verslag van de bijeenkomst van 25 november 2011.

Even na achten opent Piet van de Vrede de bijeenkomst.

Afwezig met kennisgeving Koos de Meij en Nel de Koeijer. Aanwezig 15 personen. Plantjes voor de extra verloting zijn van Han Mesu. Geen ingekomen stukken en ander nieuws. Wel een opmerking van Han dat er het verkeerde bedrag staat in het verslag van oktober. Dit moest 170 euro zijn. En voor de clubkas kwam er 90 euro binnen. Over het gehele jaar is de clubkas gegroeid met 212 euro. Ook vond hij dat de opbrengst van de verloting(18.50) wel weinig was. Had er voor dit doel nog planten aangekocht, ermee gesjouwd. Helaas waren er ook toen weinig leden aanwezig. Een optie word geopperd om geen verloting te houden, of dit maar eens in het half jaar. Komt Tonnie de Rijke met een opmerking "uit de oude doos" van 1969, daar was de opbrengst 10 gulden. Han had deze ter verkoop meegenomen. Peter Minnaard had nog een opmerking over de plantenkeuring. Om net als Nico Uittenbroek, zijn mening te geven over de plant. B.V wat er aan mankeert, hoe je die kan behandelen. En om alleen een ervaren persoon de keuring te laten doen. Kunnen we er allemaal er wat van opsteken. Het is de laatste bijeenkomst van het jaar, Piet vertelt dat er wijzigingen in het bestuur zijn voor het nieuwe jaar. Ria Uytdewilligen en Bea van IJzendoorn stoppen ermee. We zoeken dus vrijwilligers voor deze functies. Mocht er iemand zijn die die zich geroepen voelt, laat het ons even weten. Bij de rondvraag heeft Adrie van Liere de vraag of er een zaadlijst komt. Er zijn enkel weinig mensen die zelf zaaien. Han stelt voor om 5 veel voorkomende soorten uit te delen. Optie is om alleen op aanvraag zaden schoon te maken, of b.v. een vraag en aanbod in Zeeculenta december te zetten. Joke van Lavieren zegt tjonge jonge wat moeten we doen als Han er niet meer is. We hopen natuurlijk dat hij nog heel lang in ons midden is. Tevens bedankt zij Adrie die heeft zo goed geholpen met het winterklaar maken van haar kas. Bea vraagt of ze de contributie al mag betalen, dat mag natuurlijk. Bertus Spee vertelt dat er 2 Duitsers in Mexico opgepakt zijn met 500 Ariocarpussen. Helaas weet hij niet wat voor straf ze hebben gekregen. Kees de Bonte had een krantenknipsel bij, er stond een stuk in over Hans Biesheuvel uit Lakerveld. Praatje van Han gaat over *Opuntia clavaroides*. De meesten denken dan aan een schijfvormige leden. Als je ze ent kunnen er vingers ontstaan, terwijl het origineel bolvormig is. Bloeit in juni juli met 4 tot 6 bloemen. In de natuur in Argentinië hebben ze een penwortel. Dit is volgens Bertus met gekweekte ook het geval. Tegenwoordig zijn er van deze plant zaden te koop. Han vertelt dat hij het stukje van Bertus over *Escobaria minima* in de Succulenta een aardig stukje vond. Vind het wel wat om van 1 van de 4 planten mee te nemen om te laten zien. Na de koffie plantenverloting opbrengst 18 euro. Dan de foto's van Piet en Ineke, van allerlei rotstuinen die ze bezocht hadden. En als laatste nog foto's uit eigen tuin, met de seizoenen mee. Hele mooie plaatjes geschoten. Rond kwart voor elf word de vergadering afgesloten.

Sandra van Offenbeek, secretaris

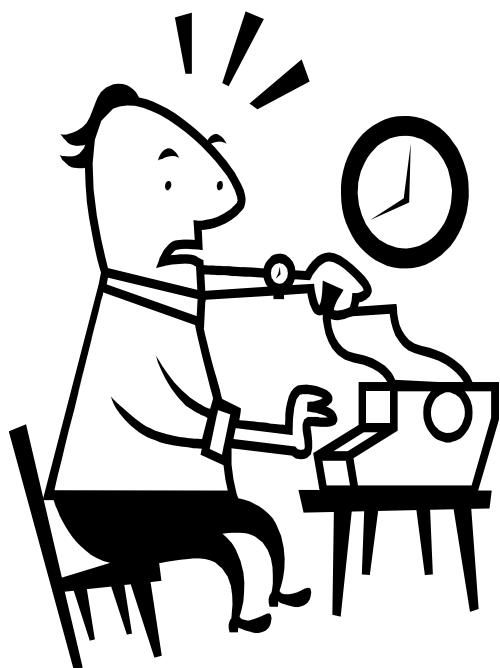
MEDEDELINGEN:**Oproep betalen contributie 2012.**

Aan alle leden; Heeft u uw contributie voor 2012 al betaald? Als u nog niet betaald heeft, verzoekt de penningmeester dit voor 1 januari 2012 te doen. Dit kan contant bij onze penningmeester, Ria Uytdeuilligen, of door 12 euro over te schrijven naar, gironummer 2645478 tnv Succulenta Zeeland te Middelburg.

Voor uw medewerking dank namens de penningmeester

Bestuursverkiezing.

Zoals u waarschijnlijk op de bijeenkomst gehoord heeft en in het verslag heeft kunnen lezen zijn in januari 2012 twee bestuursleden (Ria en Bea) aftredend en hebben zich niet herkiesbaar gesteld. Het bestuur is dus op zoek naar twee nieuwe bestuursleden. Met de komende feestdagen voor de deur heeft u tijd genoeg om er eens over na te denken of dit iets voor u is. Er worden geen eisen aan deze functies gesteld, een kind kan de was doen. Zonder bestuur is de afdeling niet levensvatbaar! Dus meldt u massaal aan bij de voorzitter.

**DRINGENDE OPROEP.**

Na twintig jaar gezorgd te hebben voor Zeeculenta zou de hoofdredacteur zijn pen, door drukke andere bezigheden, over willen dragen aan een ander. Kennis van de succulentenwereld is niet noodzakelijk, maar enige behendigheid met de PC is wel vereist. Wie durft? Gaarne met enige spoed, anders zou het op tijd verschijnen van Zeeculenta de komende tijd wel eens in gevaar kunnen komen.

VRAAG EN AANBOD. Gezocht prullaria dat met cactussen te maken heeft. Bv zout en peper, kaarsjes, het maakt niet uit. Dit om mijn w.c. te versieren.
Sandra van Offenbeek

Uit den ouden doosch.

In de bibliotheek is de CD opgenomen met daarop de Succulenta's van 1919-1943. De komende uitgaven gaan we hieruit wat interessante en leuke items in "Zeeculenta" plaatsen. Volgende wetenswaardigheden komen uit de jaargang 1928. NB. Plantennamen komen ook uit den ouden doosch. In de afgelopen 85 jaren is er nog al het een en ander veranderd in de naamgeving, hecht hier dus niet al te veel waarde aan.

Een symphonie in wit.

Onder de beschermingsmiddelen tegen groote droogte noemde ik onder meer het aanwezig zijn van haren op lichaam en bladeren der Succulenten. Wij vinden zulke haren op de bladeren van b.v.b. *Echeveria pubescens*, *Echeveria setosa*, *Cotyledon fascicularis*, *Crassula falcata* enz., zij zijn loodrecht op het bladvlak geplaatst, d.w.z. zij staan recht op van het blad af en hun aantal is niet te tellen. Zij vormen even zoovele hindernissen op den weg van het zonlicht naar het bladoppervlak zoodat slechts een betrekkelijk klein gedeelte van het blad aan de uitdrogende werking daarvan is bloot gesteld en het grootste gedeelte in de schaduw gehouden wordt. Bij de, practisch, bladerlooze Cactussen ontmoeten wij vaak haren op de randen der ribben waar zij dezelfde functie vervullen. Zeer sterk zijn de haren ontwikkeld bij *Echinocereus Delaetii* en bij *Cephalocereus senilis* (de Grijsaard-Cactus) die er geheel door omhuld worden. Typisch is dat, vooral bij *Cephalocereus senilis*, de nieuwgroei sterker behaard is dan de oudere gedeelten der plant, waar zij geleidelijk verloren gaan. Hieruit valt af te leiden dat de, te dier plaatse, sterker huid die bescherming niet meer noodig heeft. Trouwens het is regel bij de *Cephalocerei* (synoniem *Pilocerei*) om den nieuwgroei, dus: den top, te beschermen door haren, die vaak reeds in het tweede of derde jaar vrijwel geheel verdwenen zijn. Zij hebben dan echter een gewichtig werk verricht want uit dat behaarde topgedeelte (het *Cephalium*) bloeien deze Cactussen en nu heeft de wollige massa eerst de jonge knop beschermd, daarna toegelaten dat de bloem, een eind er buiten, uitbloeide om ten slotte weer zorgvuldig de vruchten een veilig plekje te bieden waar zij zich ontwikkelen konden. Als al deze plichten vervuld zijn dan hindert het niet meer of deze haren verdwijnen want het, in dien tijd, nieuw gevormde topgedeelte is weer voor het voortzetten van dien taak aanwezig en toegerust. Bij *Anacampseros* ontstaan, bij de meeste species, uit de *Telephiastrum*-groep, uit de oksels der bladeren, dus *niet* op de bladeren zelve, witte, haarvlokjes, vooral bij *Anacampseros tomentosa* zijn die sterk ontwikkeld, en daar zij de dikke blaadjes bijna geheel bedekken kunnen zij, door beschaduwing, oververhitting der plantjes tegengaan en de verdamping beperken. Heel mooi, zilverwit, spinwebachtig behaard zijn de rozetten van *Sempervivum arachnoideum* e.d.g., die er onder verscholen gaan indien zij op sterk door de zon beschenen plaatsen gehouden worden. Vochtig en in de schaduw gekweekte exemplaren verliezen de haren en vertoonen meer de groene kleur die de bladeren eigen is. De uiterste consequentie van bescherming door haren vinden wij bij een allerliefsten *Composiet*, n.1, *Kleinia tomentosa*, welks walsvormige blaadjes geheel zijn overtrokken met een viltig hulsje dat wel iets gelijkt op den cocon van een zijderups. Doch niet alleen als schaduwbrengers ook op andere wijze verrichten de haren belangrijke diensten. Bij *Crassula canescens* en *Crassula decipiens*, bijvoorbeeld, zijn zij echte dauwvangers geworden. De haartjes zijn bij deze species (en ook bij eenige andere) gelijk aan die

welke wij vinden bij *Crassula falcata*, zij verleen de plant, ook hier, hetzelfde fluweelige aspect. Als in de Zuid-Afrikaansche nachten de dauw valt, slurpen de haren die op en voeren haar de bladeren, waarop zij geplaatst zijn, toe. Over nog een andere functie die de haren eveneens vervullen hoop ik later een en ander mede te deelen. Meest al die haren zijn wit en wit speelt een groote rol bij de *Succulenten* want eveneens wit zijn bijna al de andere, de zonnestrallen keerende, middelen die moeten medehelpen in den strijd om het bestaan. Al dat wit bij de planten loopt dus parallel met wat wij, menschen, doen als wij ons 's zomers van top tot teen in het wit kleeden om minder last van de warmte te ondervinden. Een hoogst eigenaardige bescherming treffen wij aan bij meerdere species, uit de Avonia-groep, van *Anacampseros*. De plantjes dezer groep zijn, zonder uitzondering, dwergen. De grootste, *Anacampseros papyracea*, heeft rolronde stengeltjes, ter dikte van een potlood en + 10 c.M. lengte. Die stengeltjes bestaan uit een as waaruit de + 1 m.M. lange en + 2 m.M. breede blaadjes ontspringen. Deze blaadjes zijn helder groen van kleur, toch is *Anacampseros papyracea* met niets beter te vergelijken dan met een sigaret, ook wat de kleur betreft, en dat komt omdat ieder blaadje is weggedekt door een helderwit, vliesachtig, schubje dat het geheele blaadje verbergt. Deze schubjes liggen dakpansgewijze nevens en boven elkander zoodat het zonlicht nergens de teëre blaadjes direct kan bereiken. Zelfs de bloem van *Anacampseros papyracea*, wordt er geheel door omhuld. Alleen bij den volbloei wijken de schubjes uiteen om direct bij het sluiten zich eveneens weêr naar elkander toe te buigen opdat de vrucht zich onder hun bescherming kan ontwikkelen. Andere species met denzelfden habitus, indien de bloeiwijze buiten beschouwing blijft, zijn: *Anacampseros ustulata* en *Anacampseros quinaria*. Bij deze beide soorten zijn de twijgjes slechts 2 a 3 m.M. dik, doch overigens gelijk gevormd. De bladeren van vele *Succulenten* zijn in den drogen tijd voorzien van een wasachtig overtrek dat, al naar gelang der species, minder of meer sterk ontwikkeld is en nu eens de herinnering wekt aan bedauwde druiven en bij andere soorten zoo ruim aanwezig is, dat men het er als poeder van kan afscheppen. Bij vele *Echeveria*'s is dat wasovertrek niet dikker dan wij het bij druiven aantreffen, dus nog niet veel meer dan een aanduiding, *Echeveria secunda*, *Echeveria amoena* etc. Verder reeds gaan *Cofyledon orbiculata* en *Cofyledon undulata*, waar werkelijk een laagje poeder op de bladeren aanwezig is. Evenzoo *Crassula portulacea* welke plant men echter, hier te lande, jammer genoeg, nimmer „wit” ziet. Buitengewoon sterk „meelachtig” bepoederd zijn een paar Mexicaansche *Crassulaceae* die ik sedert enkele jaren kweek. Ik bedoel *Dudfeya candida*, met lange smalle bladeren, de veel hierop gelijkende *Dudleya farinosa* en *Dudleya pulverulenta*, de laatste met breed, puntig eindigend, loof. Zoo sterk besneeuwd zijn deze planten, dat de grond, als ik bij het gieten water over de bladeren laat vloeien, door een, met het water meekomende, laag poeder wordt wit gekleurd. Hetzelfde wat ik zooeven, bij *Sempervivum arachnoideum*, opmerkte, dit dat bij mindere bezonning de haren minder worden, is voor een goed deel ook van toepassing op de bepoederde planten die eveneens veel van hun wit inboeten als zij meer buiten het zonlicht worden gekweekt. Dit behoeft geen verwondering te baren als men bedenkt, dat *Crassula portulacea* in de Karroo schitterend wit is doch reeds te King-Williamstown, eveneens in Zuid-Afrika, doch in een vochtiger kustklimaat, groen blijft. En al maar meer wit, in steeds afwisselend karakter, vraagt onze aandacht. Hebben wij het tot nu toe op de huid der planten

gezocht, bij de *Aloineae* zetelt het vaak in de huid, of liever: zijn gedeelten van de opperhuid wit geworden. Doch al wisselt de plaats af, de reden blijft dezelfde. Allereerst stel ik U voor *Gasteria verrucosa*, een plant met 15 of meer c.M. lange en 1'12 à 2 c.M. breede bladeren die afwisselend naar rechts en links afstaan. De kleur dezer bladeren is donkergroen doch zij zijn, aan boven en onderzijde, zoo dicht met witte bultjes bedekt, dat de witte kleur de overhand heeft. Ieder dier bultjes lijkt een heel klein pareltje en ieder werkt als een lichtbreker zoodat het zonlicht slechts een klein gedeelte van het blad in zijn volle kracht kan treffen en het groene weefsel onder die pareltjes zich in een weldadige schaduw bevindt. De bladeren van *Gasteria verrucosa*, om bij deze soort te blijven, er bestaan meerdere zoo toegeruste *Gasteria*'s, behouden altijd denzelfden stand, eenigszins afstaand naar boven gericht. Anders is het bij sommige *Haworthia*'s, de *Succulenten* zijn nu eenmaal de planten met wonderbaarlijke verschijnselen. Bij de *Gasteria*'s staan de bladeren tweerijig, zooals ik reeds schreef: links en rechts afstaand; de *Haworthia*'s groeien in rozetvorm, uit een centralen stengel groeien de bladeren naar alle richtingen van het kompas. In den regentijd zijn de bladeren wijd uitgespreid, is dus het rozet open, als b.v.b. een roos in volbloei, men kan dan spreken van boven- en onderzijde der bladeren. Dan is ook het meest trefbare gedeelte der plant, de nieuwgroei, onbeschermd aan het licht blootgesteld en in dien tijd hindert dat ook niet. Doch de wolken verdwijnen, de zon krijgt weer vrij spel, binnenkort zal de Karroo weêr het bekende, verschroeide, aanzien krijgen en de planten zullen niet gespaard worden, dan zal ook de teêre nieuwgroei de volle laag krijgen doch die kan er niet tegen, wordt er door verschroeid en ten slotte gedood. Wat is dan eenvoudiger dan dat de plant zich daar tegen verweert en dat de rozetten der hier bedoelde *Haworthia*'s zich sluiten? Als voorbeelden noem ik *Haworthia fasciata*, *Haworthia margaritifera*, *Haworthia Reinwardtii* e.d.g. Bij de *Succulenten* kan immers zooveel, dat dit slechts kinderwerk is en voor de zon geheel meester is, hebben de eerst liggende bladeren zich opgericht en vormen nu een, het vegetatiepunt omsluitend, pantser. Wat dus eerst boven- en onderzijde van het blad was, is nu respectievelijk binnen- en buitenzijde geworden en: de natuur is spaarzaam! toen de rozetten wijd open lagen was er geen spoor van pareltjes te ontdekken, doch thans zien wij tegen de buitenzijde der bladeren (de vroegere onderkant) dezelfde witte parels die ook *Gasteria verrucosa* bezit. In den zonarmen regentijd was die bescherming niet noodig; nu de zon onbarmhartig brandt kunnen de *Haworthia*'s de lichtbrekers niet missen. Ik schreef zooeven: „de natuur is spaarzaam” en indien uiterste middelen niet noodig zijn, worden zij niet aangewend. Welnu er zijn *Aloe*'s die kunnen volstaan met witte vlekken in de bladeren: dus zijn de parelbultjes niet aanwezig en vervullen de witte of, zeer licht, gele vlekken die functie. Voorbeelden hiervoor zijn *Aloe variegata*, waar de bladeren afwisselend groene en witte banden (*Zône*'s) hebben, *Aloe lateritia*, waar ovale geelwitte vlekken, bijna, aaneengesloten *zône*'s vormen, *Aloe saponaria*, *Aloe zebrina*, *Aloe commutata* enz., met talrijke vlekken ongeregeld over de bladeren verspreid. Tenslotte wijs ik op de bonte *Agave*'s, die wij vaak in parken en tuinen aantreffen, waarbij de beduidende witte of lichtgele strepen, vermoedelijk eveneens tegen oververhitting moeten dienst doen en op sommige *Euphorbia*'s, als *Euphorbia lactea* en *Euphorbia hermentifana*, waarbij de huid met geelachtig witte vlekken gemarmerd is.

Voorburg. J. J, VERBEEK WOLTHUYS.

VUELTA DIEZ DE MEXICO (18 februari - 17 maart 2009).**Donderdag 12 maart: Tula - Rio Verde.**

Het was vannacht volle maan en alle honden van Tula maakten er een feest van, toen om 6 uur de wekker afliep werden ze eindelijk stil, als we buiten komen is het flink bewolkt, vanuit Tula gaan we nu zuidwaarts en na enig zoeken rijden we richting Francisco I Madero, na een paar km nemen we een zijweg en rijden tot onderaan een bergrug, hier klimmen we weer een flink stuk omhoog en vinden op een heuveltje Mam. magnimamma en Ferocactus echidne. We dalen weer af en rijden dan door tot bij Las Cruces, hier zoeken we op een heuveltje naar een kleine populatie van Ariocarpus agavioides, deze kleine plantjes staan er nog steeds en zijn al vlug gevonden met behulp van de GPS, verder groeit er niet veel meer, enkele Mam. microthele en Coryphantha, ook hier weer veel afgegraasd. Weer gaat het verder en via een slechte weg passeren we een heuvelrug, we maken nog enkele stops en vinden Ferocactus latispinus, Echinocactus platyacanthus en ook Hesperaloe funifera, een vrij zeldzame plant, uiteindelijk bereiken we de MEX 80 en rijden dan naar CD del Maiz, hier tanken we en doen wat boodschappen, vervolgens gaan we zuid de SLP 8 op en komen in een gebied met vrij groene heuvels, we maken een stop bij een kalere heuvel en worstelen door de stekelige struiken omhoog, we vinden hier Mam. microthele en lopen dan op enkele wespen nesten, dus maken dat je wegkomt, deze maal loopt het goed af, we gaan verder en door een mooi groen landschap bereiken we Cardenas, een paar km verder gaan we dan rechts binnendoor naar Santa Rita, we klimmen over een heuvelrug heen en zien hier langs de wegwijk tussen de struiken de opvallende oranje parasietplant Cuscuta. Via binnendoor weggetjes komen we dan bij Santa Rita uit en rijden dan een paar km noord richting Las Tablas, hier kijken we rond op een eerder gevonden site van Ariocarpus scaphiostroides, ook groeien hier Coryphantha en Neolloydia tussen de vele Yucca's.

We keren om en rijden nu door naar Rio Verde, op de zocalo nemen we 2 kamers in Hotel Plaza en wandelen dan nog wat door de stad rond, vervolgens komen we bij een pizzeria terecht en schuiven hier 2 pizza grande naar binnen, met 8 biertjes erbij zijn we voor 300 peso's klaar, ook hier is donderdag pizzadag dus 2 voor de prijs van 1.

Vol en voldaan zoeken we ons hotel weer op en gaan al snel van een welverdiende rust genieten. Vandaag 212 km gereden.

(wordt vervolgd)

Bertus



Zaterdag 10 oktober 2009 (Abra Pampa - General Güemes; 318 km./77 foto's)

Na een karig ontbijtje op 3.500 meter hoogte bij MIN 2 vertrokken. In de Quebrada de Humahuaca diverse keren gestopt voor diverse zuilen, *Trichocereus pasacana*, (ook in bloei) en *Maihueniopsis boliviana* of *glomerata*, *Opuntia sulphurea* of *soehrensii*, *Austrocylindropuntia shaferi*. Tussen Hualcera en Tilcara gestopt voor een andere *Parodia* (*maasii* var. *shaferi*?), *Gymnocalycium saglionis*, *Abromeitiella brevifolia*, een bloeiende *Trichocereus pasacana* en mooie rotsformaties. Wat is dit toch een prachtig gekleurd

berglandschap, en nu zien we het bij ochtendlicht en op de heenweg bij avondlicht. Bij Volcan doen we achter het voetbalveld een nieuwe vondst; een gele *Parodia chrysacanthion* volop in bloei, die als gele lampen uit de pollens met *Abromeitiella brevifolia* groeien. In Volcan doen we ook weer inkopen. Onderweg komen we nog een groep ruiters in vol ornaat tegen op de grote weg onder politiebegeleiding, diverse foto's van gemaakt, maar geen idee wat dit voorstelde. Bij Yala doen we het rondje via Terma de Reyes naar Reyes. Tot verbazing vinden we een bijna bloeiende *Lobivia* (rood) die overal in de gips/kalkachtige wanden groeit. Volgens onze vindplaatsenlijst zou die hier helemaal niet voor moeten komen. Ook een andere soort *Trichocereus* / *Echinopsis* vinden we, een veel minder bedoornde dan alle eerder geziene soorten. Helaas is deze mooi maar slechte onverharde weg funest voor mijn rug, op de grote weg stoppen we gelijk om me een beetje beweging en rek en strekoefeningen te laten doen. Bij Terma de Reyes wordt nog aan mij gevraagd of ik nog een "terminaal" bad wil nemen, het is tenslotte een kuuroord hier. Dan rijden we via Palpala en Perico om Salta heen, met een omweggetje van 10 km. vanwege een omleiding, naar General Güemes, waar we Hotel Noraly boeken. Een wat duurder hotel, maar wel chique. Ommetje over de altijd gezellige plaza gemaakt met veel bekijks en foto's. Tegen negenen gaan eten in de plaatselijke kantine (restaurants kennen ze hier niet), soortement van platte hamburgers met ei/vlees/kaas/ham (Lomita's) en een grote Negra Salta (bier). Volgens mij is het hier wel 30 graden 's avonds, daarom hebben ook nog een grote ijs gekocht in een ijssalon en van de drukte rondom de plaza genoten. We verbazen ons er over wat hier op zaterdag allemaal rondrijdt. In mooie auto's en aftandse barrels, maar heel veel scootertjes en motortjes, soms met het hele gezin er op, 1 voor vader en 1 tussen vader en moeder die soms ook nog een slapend kind vasthoudt. Licht op vinden ook de meesten hier niet nodig, wat een gezellige chaos. Half twaalf alweer bedtijd.

(wordt vervolgd)

Antonio El Rico

Kom vlinderen bij Zeeland's
meest complete dagje uit ...



Vlindertuin/Tropical Zoo Berkenhof:



- Schitterende tropische tuin met tal van kleurige vlinders, vogels, reptielen en insecten. Prachtige cactustuin, aangelegd door Succulenta afd. Zeeland
- Sfeervol restaurant met wel 200 zitplaatsen en een ruim aanbod aan scherp geprijsde groepsarrangementen



De vlinders krijgen
vrienden!



Langeweegje 10a Kwadendamme
tel: 0113-649729 www.tropicalzoo.nl

*Afzender: redactie Zeeculenta
p/a. Noordweg 444
4333 KL MIDDELBURG*